MARTTOJEN LAULUKIRJA

Toimittanut:

SUOMALAINEN MARTTALIITTO

HELSINKI 1931
OY. SUOMENMAAN KIRJAPAINO

ALKULAUSE MARTTOJEN LAULUKIRJAAN.

”Missä lauletaan, istu sinne joukkoon. Pahoilla ihmisillä ei ole lauluja”, sanoi Martti Luther aikoinaan. Martat pyrkivät hyviksi ihmisiksi, laulavaksi joukoksi, jonka seuraan toivomme mahdollisimman monen lstahtavan. Tässä tarkoituksessa olemme koonneet kaikkien marttojen rakkaimmat laulut tähän kirjaseen, jonka nyt lähetämme marttojen keskuuteen siinä toivossa, että se kykenisi vaatimattomanakln tarkoituksensa täyttämään.

Helsingissä maalisk. 4 p:nä 1931.

Toimituskunta:

Helmi Nylander, Zaida Buur,
Maili Laitinen.

1. Jumala ompi linnamme.

(Suom. v.-k. n:o 152.)

Säv. *Martti Luther.*

1. Jumala ompi linnamme, Varustus vahva aivan, Hän aseemme on, kilpemme, Ajalla vaaran, vaivan. Se vanha vainooja, Kavala kauhea, On kiivas, kiukkuinen Ja julma, hirmuinen; Ei löydy maassa vertaa.

2. Se sana seisoo vahvana, He ei voi sitä kestää; Kun kanssamme on Jumala, Ken meiltä voiton estää? Jos vaikka henkemme, Osamme, onnemme He veisi viekkaasti, Jää meille kuitenkin Jumalan valtakunta.

Martti Luther. (Suom.)

2. Rakkaalla isänmaallamme.

(Suom. v.-k. n:o 401.)

Säv. *Valdis.*

1. Rakkaalla isänmaallamme Menestys, onni olkoon, Ja kaikkein meidän päällemme Siunaus Herran tulkoon; Meit' usko, toivo, rakkaus Ja Herran pelko, hurskaus Siin' aina hallitkohon!

2. Suo, Herra, meidän ainiaan, Enetä tunnossasi, Ain' asujainten Suomenmaan Asua armossasi: Pois näljän vaiva vaikea Ja sota, rutto kauhea Karkoita voimallasi!

Juh. Ol. Wallin.

3. Oi Herra siunaa.

(Suom. v.-k. n:o 399.)

Säv. *Bortniantski.*

1. Oi Herra, siunaa Suomen kansa, Suo sille runsas armosi, Se kaikiss' että vaiheissansa Sun oma kansas olisi; Suo uskollisuus, vakuus meille, Menestys elämämme teille!

2. Oi Herra, siunaa Suomen maamme Runsailla taivaan lahjoilla, Ett' ahkeralla työllä saamme Ain' elämämme tarpeita; Suo lastenlastemmekin siitä Sun laupeudestas vielä kiittää!

A. B. Roos. (Suom.)

4. Virsi kotimaan puolesta.

(Hengellisiä lauluja ja virsiä.)

Säv. *F. P. Krank.*

1. Oi kuningasten kuningas, Sä maan ja taivaan valtias, Myös tälle maalle silmäs luo Ja armos runsaat lahjat suo!

2. Vähäinen meidän kansa on, Maailman silmiss' arvoton; Vaan mitä mahtavinkaan vois, Jos voimaa sult' ei saanut ois?
3. Kuin tomu edessäs on vaan Suuruudet, voimat, vallat maan! Kun viittaat, korkein alenee Ja matalaiset ylenee.
4. Oi Herra, kuule meitä myös, Tee meissäkin sun armotyös; Suuruutta emme rukoile, Me pienuuteemme tyydymme.
5. Jos meidän kansa aina sais Vain olla palvelijanais, Sun töitäs aina toimittaa, Valistua ja valistaa!

Suonio.

5. Taas siunattu päivä nyt nouseepi.

(Suom. v.-k. n:o 449.)

Säv. *Heikki Klemetti.*

1. Taas siunattu päivä nyt nouseepi, Jo näemme kirkkautensa; Se olkohon meillekin onneksi, Se tuokohon siunauksensa! Ah Herra, nyt meidät sun armollas Taas murheista, synneistä päästä!
2. Kas lintunen lentääpi laaksosta maan, Läp' ilman se liiteleepi, Se riemuiten kiittääpi Jumalataan Ja ilosta viserteleepi; Niin, sielukin, lennä sä korkeuteen Ja Luojalles kiitosta laula!

3. Rukoilkaamme Herraa taivaan ja maan Täss' ajassa muuttelevassa, Niin voimaa saamme me tottelemaan Myös käskyissä vaikeimmissa Ja työmmekin toimella toimittamaan, Niin kauan kuin päivämme kestää. Suom.

6. Herraa hyvää kiittäkää.

(Suom. v.-k. n:o 350.)

Suom. sävelmä.

1. Herraa hyvää kiittäkää, Iloiten ylistäkää, Luodut kaikki laulakaa Luojan suurta kunniaa!

2. Pyhät, suuret, korkeat Tekons on ja oikeat; Herrautens iäti Puuttumatta pysyypi.

3. Kiitos Jumalallemme Soikoon sydämestämme Virsin, lauluin, psalttarein, Harpuin, huiluin, kantelein!

4. Kaikki, joissa henki on, Kiittämään jo tulkohon Herraa hyvää riemulla, Halleluja halulla! *Jesper Svedberg.*

7. Suvivirsi.

(Suom. v.-k. n:o 472.)

Säv. v:lta 1697.

1. Jo joutui armas aika Ja suvi suloinen; Kauniisti joka paikkaa Koristaa kukkanen. Aurinko maamme puoleen Lähestyy lähemmäks, Virvoittaa luonnon kuolleen, Sen tekee eläväks.

2. Taas linnut laulujansa Visertää kauniisti; Myös eikö Herran kansa Luojaansa kiittäisi? Siis, sielun' Herraa kiitä Nyt riemulauluilla! Hän iloittaa ja täyttää Meit' armons lahjoilla.

3. O Jeesus Kristus, jalo Ja kirkas paisteemme, Sä sydämemme valo, Ain' asu luonamme! Sun rakkautes liekki Sytytä rintaamme, Luo meihin uusi mieli, Pois poista murheemme!

4. Maan, meren anna kantaa Runsaasti lahjojas, Tarpeemme meille antaa Sun siunauksestas! Suo suloisuutta maistaa Myös sielun' sanassas, Ain' armos sille paistaa, Niin on se autuas!

Israel Kolmodin.

8. Sun haltuus, rakas Isäni.

(Suom. v.-k. 272.)

Säv. ennen vuotta 1562.

1. Sun haltuus, rakas Isäni, Mä aina annan itseni, Mun sielun', ruumiin', tavaran', Ne ota, Herra, vastahan!

2. Mun sielun', ruumiin', kaikkeni Sun omas ovat, Herrani: Siis omas ota huomahas; En pelkää sinun suojassas.

3. Sinuhun tyytyy sydämen', Saa sinuss' ilon suloisen; Mun hädässän' ja tuskassan' Sä olet ainoo auttajan'.

4. Sen uskon, rakas isäni, Vaan tue heikkouttani, Tääll' auta lastas vaivassa, Ett' ilon perin taivaassa! *Basil. Förtsch.*

9. Käy yrttitarhasta polku.

(Hengelllslä lauluja ja vlrsiä.)

Säv. *C. G. Liander.*

1. Käy yrttitarhasta polku, Vie Golgatalle se; On hengen viitoittama Sen joka askele. Se tie vie viimein taivaaseen, Mutta tie se on tuskien.

2. Sit' tietä Herra Jeesus On käynyt armossaan; Meit' ihmiskurjia säälein Hän kulki kuolemaan. Se tie vie viimein taivaaseen, Mutta tie se on tuskien.

3. Oi rakkautta suurta, Kun meitä säälii hän, Synteimme tähden kuolee, Tuo meille elämän. Se tie vie viimein taivaaseen, Mutta tie se on tuskien.

4. Käy sinne ristin luokse Sä, kurja syntinen; Saat sieltä lohdutuksen Haavoissa Kristuksen. Se tie vie viimein taivaaseen, Mutta tie se on tuskien.

5. Niin opit uuden laulun, Sen uuden, armahan, Mit' taivaan joukot laulaa Siell' eessä Karitsan; Hän täytti kaikki eestämme, Mutta tuskien tie ol' se.

C. G. L—r. (Suom.)

10. Nyt ylös sieluni!

(Hengellislä lauluja ja virsiä.)

Suom. hengell. kansansäv., sov. *Ilmari Krohn.*

Nyt ylös, sieluni! Nous' ylös mullast' tästä, Riennä jalkain juureen Jumalan ja Karitsan; Ja vaikka silmäni Ei sitä valoo

kestä, Niin sä riemuiten, mun sielun', lähde laulamaan! Iäiseen iloon ja juhlaan jaloon, Karitsan suuriin häihin olet kutsuttu. Taivainen kunnia On siellä tarjona, Sun osas on se, perintös ja tavaras. Oi laula, laula: Jumala on laupias!

Antti Achreniuksen muk.

11. Rukous.

(Hengellisiä lauluja ja virsiä.)

Säv. *Armas Maasalo.*

1. Tule luokseni, Herra Jeesus, Tule, siunaa päivän työ, Tule illoin ja aamuin varhain, Tule vielä, kun joutuu yö, Tule vielä, kun joutuu yö.

2. Tule askele askeleelta Minun kanssani kulkemaan, Sua ilman en saata olla, : Tule luokseni ainiaan :,:.

Hilja Haahti.

12. Tulemmeko yhteen?

(Hengellisiä lauluja ja virsiä.)

Säv. *E. S. Rice.*

1. Voimmekohan tulla yhteen Tuolla puolen Jordanin, Päästä pelastettuin joukkoon, Ikirauhan majoihin? Yhtehen, yhtehen, Pääsemmekö vielä kerran Tuolla puolen Jordanvirran, Joss' on rauha iäinen?

2. Lunastettuin kiitosvirsi Siellä kaikuu suloinen, Kaikki luodut laadullansa Kiittää edess' istuimen. Yhtehen j.n.e.

3. Kohtaammeko ystävämme, Jotka meiltä vietihin, Mainivatko kirkastetut Vielä nimeämmekin? Yhtehen j.n.e.

4. Koska Kristus morsionsa Täältä kotiin johdattaa, Saammekohan sylissänsä Kiittää iät' Jumalaa? Yhtehen j.n.e.

13. Mun ota käten', Herra.

(Hengelli iä lauluja ja vlr iä.)

Säv. *A. L—k.*

1. Mun ota käten', Herra, Ja taluta, Siks että pääsen kerran Mä kotia, En jaksa käydä yksin, Vaan vajoan, Vie kanssas käsityksin, Oi auttajan', Oi auttajan'!

2. Sydämen' armollasi Jo viihdytä, Se että omanasi Ois pysyvä! Suo, että jalkais juureen Mä laskeun, Ja rakkautees suureen Ain' turvaudun, Ain turvaudun!

3. Ja vaikk' en tunne täällä Sun hoitoas, Oot kanssain surun säällä, Viet kotias. Siis ota käten', Herra, Ja taluta, Siks että pääsen kerran Mä kotia!

Julia v. Hausmann. (Suom.)

14. Oikea koti.

(Hengellisiä lauluja ja vi iä.)

1. On koti, jossa ikilaulu soipi, On koti, Jeesukselle jossa tuopi Hurskasten joukko soittelon: Se kotin' on, Se kotin' on!

2. On koti tuolla puolen haudan kylmää, On koti, köyhyys jossa meidät hyljää; Slell' autuus aavistamaton: Se kotin' on, Se kotin' on!

3. On koti, josta poiss' on synnin saasta Ja jonne Jeesus "ryövärinkin" maasta Kohottl, saatti lepohon: Se kotin' on, Se kotin' on!

4. On koti, josta poiss' on maiset vaivas: Ja kotl se on Jeesuksemme taivas; Siell' lempi, rauha rajaton — Se kotin' on, Se kotin' on!

5. Nyt olen täällä vähän ajan vlelä, Vaan kohta Isän luona siellä, siellä, Joss' soipi riemulaulelon': Tää kotin' on, Tää kotin' on!

15. Ole vähässä tyytyen uskollinen.

(Hengelllslä lauluja ja vlrslä.)

Säv. *A. S—g.*

1. Ole vähässä tyytyen uskollinen, Pian aikasi haihtuvi pois. Kesän jäljestä syksy on taas suruinen, Ja tää viimeinen päiv' olla vois'. Tee oikeaan aikahan kylvöntätyös', Että tuot iloll' lyhteesi myös.

2. Ole työssäsi ainiaan uskollinen, Miten pieneks se näyttäisikin. Että oisit sä Herralle kelvolllnen, Joka työhönsä sai sinutkin. Iloiten mene toimehen pienimpähän, Kun sen sinulle uskovi hän.

3. Ole vähässä ainiaan uskollinen Tähden kallihin Vapahtajas'! Hänen tuomions on ylen ihmeellinen, Kun hän arvostelee tekojas. Mitä siltä, jos pienien käyt rivihin, Kun hän viepi sun taivaisihin!

4. Ole vähässä ainiaan uskollinen, Sitä Herrasi katsovi vaan. Pysy tyytyen joukossa halvimpien, Sua itse hän käy tukemaan. Ilohonsa hän niin sinut vie, sanoen: "Mitä teit, sen sä teit minullen."

L. S. (Suom.)

16. Kiitos sulle, Jumalani.

(Hengelllsiä lauluja ja virslä.)

Säv. *G. C. Stebbins.*

1. Kiitos sulle Jumalani, Armostasi kaikesta, Jota elinaikanani Olen saanut tuntea! Kiitos sulle kirkkahista Keväisistä päivistä, Kiitos myöskin raskahista Syksyn synkän hetkistä!

3. Kiitos, että rukoukset Monet, monet kuulit sä! Kiitos, että pyynnöt toiset Eivät saaneet täyttyä! Kiitos, kun mä hädässäni Avun saan sun kauttasi! Kiitos, että synneistäni Vapahtavi Poikasi!

3. Kiitos sulle jokaisesta Elämäni hetkestä! Kiitos päivän paistehesta Niinkuin pimeydestä! Kiitos sulle taisteluista, Rististäkin, Jumalain! Kiitos, että aina muistat, Autat mua tuskissain!

4. Kiitos sulle kukkasista, Jotka teilläin kukoisti! Kiitos myöskin ohdakkeista, Jotka mua haavoitti! Kiitos, että tahdot mulle Elon antaa iäisen! Kaikesta, oi Herra, sulle Annan ikikiitoksen!

L. S. (Suom.)

17. Pyhäaamun rauha.

(Hengelli iä lauluja ja virslä.)

Säv. *P. J. Hannikainen.*

1. Pyhäaamun rauha Hiljaa huokuilee, Häly mainen viihtyy, Taisto raukenee. Kuule: juhlakellot Kaukaa kuminoi, Temppelihin Herran Kutsu sieltä soi.
2. Herra, juhlamieli Sydämiimme luo, Viihdytys ja rauha Sieluillemme suo! Anna mulle voimaa Korkeudestas, Että uskollinen Oisin palveljas.
3. Pyhäaamu kirkas! Suuntaa mieleni Rauhaan, joka aina, Ität' kestävi, Siihen kiitoslauluun Taivaassa mi soi, Missä oma kansas Levon saada voi!

H. Råbergh. (Suom. *P. J. Hannikainen.*)

18. Joka aamu on armo uus'.

(Hengelllslä lauluja ja virsiä.)

Säv. *O. Ahnfelt.*

1. Joka aamu on armo uus'; Miks' siis huolta me saamme? Varjot haihtuu ja puutteisuus; Kiittäin veisaelkaamme! Kiitos Herran, ml auttaa tiellä! Jeesus

kanssamme tänäänkin viei' on, Tuopi tääll' Isän suosion, Rauhan luonansa sieliä.

2. Joka aamu on armo uus'; Pois siis pelko jo kerran! Rangaistuksenkin ankaruus Vain on armoa Herran. Armo, — kun hän sen runsaast' suopi, Armo taivasta varten kasvattaa, Armo uskomme vahvistaa, Armo iohtua iuopi.

3. Jotka itkevät, olkohon, Kuin ei itkua oisi, Joilla riemu ja nauru on, Kuin ei riemua oisi! Läsnä on Herran päivän koitto; Sitä uskossa odotettakoon! Kiitosvirtemme kaikukoon: Hälle kunnia, voitto!

L. S. (Suom.)

19. Oi Herra.

(Hengellisiä lauluja ja virsiä.)

Säv. *Mikael Nyberg.*

1. Oi Herra, jos mä matkamies maan Lopulla matkaa nähdä sun saan; Oi, jos mä kerran Näkisin Herran Kunniassaan!

2. Sinua kaipaa sydämeni, Sun puolees huutaa mun henkeni: On yksin tästä Sen ikävästä Kyyneleeni.

3. Muut kaikki hylkää, vaan sinä et. Autuuden särkyneet sydämet Sinulta saavat, Sä luet haavat Ja kyyneleet.

4. Mua auta Herra; mä toivon vaan, Vaikk' ei ois toivoa ollenkaan. En päästä sua Ennenkuin mua Käyt siunaamaan!

5. Oi Herra, suothan sä minulle Sun armos voimaksi matkalle, Anteeksi anna, Mua nosta, kanna, Vie perille!
6. Oi, saanhan joukkoon autuaitten Kanss' ystäväini ja omaisten Sun luokses kerran Mä päästä, Herran' — Oi, saanhan sen! *Vilhelm Malmivaara.*

20. Valkeus jälkeen synkeyden.

(Hengellisiä lauluja ja virsiä.)

1. Valkeus jälkeen synkeyden, Onnea jälkeen kyynelten, Murehet muuttuu riemuhun, Rauhaksi melske taistelun.
2. Tuskien jälkeen parannus, Jälkehen kaipion lohdutus. Heikkous vaihtuu voimahan, Pilkattu saapi kunnian.
3. Myrskyä seuraa tyyneys, Huolta ja kaihoa viihdytys, Ristiä kruunu kirkkahin, Vaivoja palkka ihanin.
4. Kotihin maasta orjuuden, Laaksosta murheen taivaaseen; Kuolema vaihtuu elohon, Uskovan autuas osa se on.

Suom. *Hilja Haahti.*

21. Mua siipeis suojaan kätke.

(Hengellislä lauluja ja virsiä.)

Ruotsal. kansansäv.

1. Mua siipeis suojaan kätke, Oi Jeesus, Herrani; Suojassas suo mun olla, Jos kuinkin kävisi! Sä, kaikki kaikissani,

Viisauten', tavaran', Ann' että elän yksin Armostas ainiaan!

2. Suo anteeks syntisyyni, Mua pese verelläs, Luo minuun uusi mieli, Pyhitä Hengelläs! Sä meidät kaikki tyyni Sun ota suojahas, Levätä rauhass' yömme Suo, Herra laupias! *L. S.* (Suom.)

22. Mä Jeesuksesta laulan.

(Hengellisiä lauluja ja virsiä.)

Säv. *V. H. Doane.*

1. Mä Jeesuksesta laulan, Hän yksin lohduttaa, Hän elämäni päivät Armollaan kaunistaa. Häneltä tunnon rauhan Ja laulumielen sain, Siis Jeesuksesta laulan Ilossa, murheessain.

2. Mä Jeesuksesta laulan, Hän kuoli ristillään. Tien aukaisi hän mulle Kuolosta elämään. Mä Jeesuksesta laulan, Kun rauhaa nauttien, Mä hänen armotöitään Levossa muistelen.

3. Mä Jeesuksesta laulan, Ei ketään hellempää; Hän kurin, armon kautta Mun luonaan pidättää. Hän eksymästä estää Uskollisuudellaan; Oi, enkös häntä kiittäis' Siis nyt ja ainiaan.

4. Mä Jeesuksesta laulan Nyt kotimatkallan', Ja kerran autuasna Ilossa taivahan, Rannoilla elon virran, Laaksoissa Eedenin Mä Jeesuksesta laulan, Paremmin, puhtaammin. *Ira D. Sankey.*

23. Jonk' on turva Jumalassa.

(Hengelllslä lauluja ja vlrslä.)

1. Jonk' on turva Jumalassa, Turvassa on paremmassa, Kuin on tähtl taivahalla, Lintu emon siiven alla, Kuin on tähtl talvahalla, Lintu emon siiven alla.

2. Herra hoitaa omiansa Siionissa armollansa: :,: Aina heille tarpeet antaa, Käsillänsä heitä kantaa :,:.

3. Niit' ei hänen kädestänsä Tempaa kenkään ikänänsä, :,: Jotka omakseen hän osti, Kuolost' elämähän nosti :,:.

4. Heit' ei kohtaa puute, hätä Koskaan Herran tietämätä; :,: Ruuan hän ja verhon suopi, Surun sumust' ilon luopi :,:.

5. Käyköön myöten taikka vastaan, Eipä Isä heitä lastaan, :,: Kaikk' on hänen alkehensa Tosionneks omillensa :

L. S. (Suom.)

24. Pohjantähden alla.

Suomal. kansansäv.

1. Täällä pohjantähden alla on nyt kotomaamme; Mutta tähtein tuolla puolen toisen kodon saamme.

2. Täällä on, kuin kukkasella, aika lyhyt meillä, Siellä ilo loppumaton, niinkuin enkeleillä.

3. Täällä sydän huokailee ja itku silmän täyttää; Siellä sydän iloitsee ja silmä riemun näyttää.

4. Sinne toivon siivillä jo sydän pieni lennä! Siellä kun on kotomaani, sinne tahdon mennä.

J. F. Granlund.

25. On nuoruus aika toukojen.

(Hengelllsiä lauluja ja virslä.)

Säv. *Ludv. M. Lindeman.*

1. On nuoruus aika toukojen, Maa lämmin silloin on. Siis uutterasti kyntäen Se saata kuntohon, Niin että Luoja siunaten, Sais siihen kylvää siemenen, Ja nousis vilja versomaan Uskossa Jumalaan.

2. Saa nuoruudessa parhaiten Myös rikkaruohot pois. Ne irti kitke taistellen, Jos rakkahatkin ois! Äl' anna himon orastaa, On sydän sille altis maa; Jos siemenet sen juurtuvat, Ohdakkeet nousevat.

3. Työaika on sun nuoruutes Ja laaja vainio, Siis pyydä Herraa voimakses, Työmaalle joudu jo! Se onnekas ja iloinen, Ken pääsi työhön Jeesuksen Ja nuoruutensa aikana Saa häntä palvella.

Suom. *Hilja Haahti.*

26. Kun nuoruuden aika on ruusuinen.

(Hengellisiä lauluja ja virsiä.)

Säv. *Mikael Nyberg.*

1. Kun nuoruuden aika on ruusuinen Ja riemuinen on joka puoli, Ota tiestäsi vaari ja suunnasta sen, Älä kaikista ruusuista huoli!

2. Ota tiestäsi vaari, kun muuten se vie Syvyyksihin, joissa voi kuolla. Ah, vaaroja täynnä on maailman tie, Ja kuiluja sen joka puolla.

3. Ilo maailmass' on lyhyt, pettävi tuo, Pois kohta sen viehätys vaihtuu, Kuin ruusu, min lehtiset henkäys luo, Kuin kupla, mi hohti ja haihtuu!

4. Ilo Herrassa on iankaikkinen vaan, Se ruusu ei lehtiä poista. Jo nuorena riennä se saavuttamaan, Ei vertaista ruusua toista.

L. S. (Suom.)

27. Kanteleeni.

Säv. *Kreeta Haapasalo.*

1. Mun kanteleeni kauniimmin Taivaassa kerran soi, Siell' uusin äänin suloisin Mun suuni laulaa voi.

2. O Halleluja rakkaalle Mun Jeesukselleni! Ah, autuas on päivä se, Kun pääsen luoksesi!

Kreeta Haapasalo.

28. Herra taivahan.

(Hengellisiä lauluja ja virsiä.)

Säv. *J. H. Breitenbach.*

1. Herra taivahan! Kuule huutoan', Armos suojaan taas sulje mua :,:! Suo mulle aina Slunaus, rauha! Luoja, Luoja, mä ootan sua :,:.

2. Aamuin uudistat Armos avarat. Tue isäni, johda mua! :,: Vaaroista hellin Varjele huolin! Luoja, Luoja, mä ootan sua : :.

Mukaeli *J. N. Järvinen.*

29. Soi kiitokseksi Luojan!

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *Jean Sibelius.*

1. Soi kiitokseksi Luojan, Sa laulu hentoinen, Tään kaikkeuden tuojan Ja suojan ainaisen! Hän taitavasti toimii Ja vaalii luontoaan, Ja hellämlelin hoimii Maailmaa tuolta taivaastaan.

2. Hän säät ja ilmat säätää Ja aallot tainnuttaa, Hän hyisen hallan häätää Ja viljan vartuttaa. Hän vuoden vaiheet ohjaa, Maan ruokkii lahjoillaan. Tuon rakkauden pohjaa, Ken pystyy tuota tutklmaan.

A. V. Koskimies.

30. Riennä eespäin!

(Hengelllslä lauluja ja virsiä.)

Säv. *P. J. Hannikainen.*

1. Riennä riemuin eespäin vaan Tietä Jumalasi, Joskin löydät määrämaan Vasta kuollessasi!
2. Ällös pelkää yötä maan: Taivaan tähdet loistaa! Luota Herraan Jumalaan, Hän voi varjot poistaa!
3. Totta sekä oikeaa, Horjumatta puolla! Herran tiellä ihanaa Elää on ja kuolla.

Suom. *P. J. H.*

31. Jouluyö.

(Kansanoplston laulukirja.)

Säv. *Fr. Gruber.*

1. Jouluyö, juhlayö! Päättynyt kalkk' on työ, Kaks' vaan valveill' on puolisoa Lapsen herttaisen nukkuessa :: Seimikätkyessään :,:.
2. Jouluyö, juhlayö, Paimenill' yksin työ! Enkel' taivahan ilmaisi heill': Suuri koittanut riemu on teill', :,: Kristus syntynyt on ::.

Suom. *K. O. Schöneman.*

32. Toivioretkellä.

(Hengelllslä lauluja ja vlrsiä.)

Schlesial. kansansäv. 12 vuosisadalta.

1. Maa on niin kaunis, Kirkas Luojan taivas, Ihana on sielujen toiviotie; Maail-

man kautta Kuljemme laulaen, Taivasta kohti matka vie.

2. Kiitävi aika, Vierähtävät vuodet, Miespolvet vaipuvat unholaan; Kirkasna aina Sielujen laulun Taivainen sointu säilyy vaan.

3. Enkelit ensin Paimenille lauloi; Sielusta sieluhun kaiku soi: ”Kunnia Herran, Maassa nyt rauha, Kun Jeesus meille armon toi”!

Ingemann. (Tansk. kiel. suom. *Hilja Haahti.*)

33. Kun joulu on — .

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *Otto Kotilainen.*

1. Kun maass' on hanki ja järvet jäässä Ja silmä sammunut auringon, Kun pääsky pitkän on matkan päässä Ja metsä autio, lauluton, Käy lämmin henkäys talvisäässä, Kun joulu on —, kun joulu on —.

2. Ei huolta, murhetta kenkään muista, Ei tunnu pakkaset tuikeat, Vain laulu kaikuvi lasten suista Ja silmät riemusta hehkuvat, Ja liekit loistavat joulupuista, Kun joulu on —, kun joulu on —.

3. On äiti laittanut kystä kyllä, Hän lahjat antaa ja lahjat saa, Vaan seimi, pahnat ja tähti yllä Ne silmiin kalleina kangastaa; Siks mieli hellä on kristityllä, Kun joulu on —, kun joulu on —.

Alpo Noponen.

34. No, onko tullut kesä.

(Kansakoulun laulukirja.)

Suomal. kansansäv.

1. No onko tullut kesä, nyt talven keskelle? Ja laitetaanko pesä myös pikkulinnuille?
2. Jo kuusi kynttilöitä on käynyt kukkimaan, Pimeitä talven öitä näin ehkä valaistaan.
3. Ja vanhakin nyt nuortuu kuin lapsi leikkimään Ja koukkuselkä suortuu — niin kaikk' on mielissään.
4. Ja hyvä, lämmin, hellä on mieli jokaisen, Oi jospa ihmisellä ois joulu ainainen!

J. H. Erkko.

35. Maamme.

Säv. *F. Pacius.*

1. Oi maamme, Suomi, synnyinmaa! Soi sana kultainen! Ei laaksoa, ei kukkulaa, Ei vettä, rantaa rakkaampaa, Kuin kotimaa tää pohjoinen, Maa kallis isien!
2. Sun kukoistukses kuorestaan Kerrankin puhkeaa; Viel' lempemme saa nousemaan Sun toivos, riemus loistossaan, Ja kerran laulus, synnyinmaa, Korkeemman kaiun saa!

J. L. Runeberg. (Suom.)

36. Varjele, vakainen Luoja.

Suomal. runosäv.

1. Varjele, vakainen Luoja, Kaltse, kaunolnen Jumala, Ole puolla polkiesi, Aina lastesi apuna, Aina yöllisnä tukena, Päivällisnä vartiana!

2. Anna Luoja, suo Jumala Anna onni ollaksemme, Hyvin aln' eleäksemme, Kunnlalla kuollaksemme Sulolsessa Suomenmaassa, Kaunihissa Karjalassa!

37. Suomen laulu.

(Valistuksen laulukirja.)

Säv. *F. Pacius.*

1. Kuule, kuinka soitto kaikuu, Väinön kanteleesta raikuu! Laulu Suomen soi, laulu Suomen soi! Kuule, hongat huokaileepi, Kuule, kosket pauhaileepi! Laulu Suomen soi, Laulu Suomen soi!

2. Kaikkialla ääni kaikuu, Kaikkialla kielet raikuu! Laulu Suomen soi, Laulu Suomen soi! Sydän jos on suotu sulle, Murheess', ilossakin kuule Suomen laulua, Suomen laulua!

E. v. Qvanten. (Suom.)

38. Suomen valta.

(Valistuksen lauiukirja.)

Säv. *Emil Genetz.*

1. Nouse, riennä, Suomen kieli, Korkealle kaikumaan! Suomen kieli, Suomen

mieli, Niiss' on suoja Suomenmaan! Yksi
mieli, yksi kieii Väinön kansan soinnut-
taa. Nouse, riennä, Suomen kieii, Kor-
keaiie kaikumaan! Korkeaiie kaikumaan!
2. Suomaiaisen kuokka, aura Kyntä-
neet on Suomenmaan; Kasvoi vehnä
taikka kaura, Maa on meidän perkaamaa.
Keiiäs täss' ois äänen vuoro Meidän
maata johdattaa? Nouse siis, sä Suomen
kieii, Korkeaiie kaikumaan! Korkeaiie
kaikumaan.

A. Oksanen.

39. Kansalalsmarssl.

(Valistuksen laulukirja.)

Säv. *Aatto A. Lumme.*

1. Työ Suomen hyväks uhratkaamme,
Kaikki työhön, taistohon! Siinä, miss' on
onni maamme, Siinä meidän onni on.
Kiistamieiiin meiii' ei aikaa, Kas, kuin
päivä kiiruhtaa! Kuuie, kuinka huudot
kaikaa: Työhön, työhön koko maa!
2. Yks hallayö voi viijat kaataa Tai voi
tulla turma muu! Nyt on tarvis kaik-
kein raataa, Työssä voima vahvistuu;
Kiistamieiiin meill' ei aikaa, Rivit tar-
koin suikekaa! Kuule, kuinka soitto kai-
kaa: Työhön, työhön koko maa!
3. Luo työssä siimät taivaan puoieen,
Sieit' on vaio, vapaus! Sieit' on armot
tuiieet huoieen, Sieit' on työssä siunaus.

Kiistamieliin meill' ei aikaa, Työ on kansan kunnia! Kuule, kuinka huudot kaikaa: Työhön, työhön koko maa!

Severi Nuormaa.

40. Kansalaislaulu.

(Kansanopiston laulukirja.)

Suomal. kansansäv.

1. Olet maamme, armahin Suomenmaa, Ihanuuksien ihmemaa, Joka niemeen, notkohon, saarelmaan Kodin tahtoisin nostattaa.
2. Kodin ympäri viljavat vainiot Kalarantoja kaunistais, Jalon kansan kuntoa laulelmat Yli aaltojen kuljettais.
3. Saisi kuulla maailma kummakseen, Miten täälläkin taistellaan, Pyhän, kauniin, oikean voitollen Ilojuhlina riemuitaan.
4. Kuinka kansa pieni ja köyhäkin Edistykselle uhria toi, Ihanteen, jalon aatteen alttariin Rovon viimeisen kantaa voi.
5. Työhön, työhön yhtenä kansana siis, Rehellisehen, arvoisaan! Saman maan, saman kansan onnelle Joka korsikin kannetaan.
6. Kaikki, kaikk' ylös yhtenä miehenä nyt Suomen onnea valvomaan! Hetken

työ tuhatvuosihin vaikuttaa Isänmaahan ja maailmaan! *J. H. Erkko.*

41. Väinölän lapset.

(Valistuksen laulukirja.)

Tanskal. kansansäv.

1. Kas Suomenlahdella hyrskyt Ja laajat Laatokan veet Ja vuolaan Tornion tyrskyt Ja Maanselän harjanteet Ne halkoo Suomea suurta, Ne pilkkoo kansaa sen, Ne katkovat Sammon juurta, Ei juurru se uudelleen.

2. Vaan kaikki Väinölän lapset Jo eksyi toisistaan, Kuin tuulispäässä hapset Ne kaikk' ovat hajallaan: Ei Aunus, Vepsä tunne, Kust' Eestein kulkee tie, Ei Karjala tiedä, kunne Jo Kainuu häipynyt lie.

3. Mut "jäljet Väinämön laivan" Halk' aaltojen haimentaa, Ja "viikatteens" yli taivaan Hän vieläkin kuljettaa; Yli Maanselän kaskein sauhun Hän nostavi harmaan pään, Ja kautta kuohujen pauhun Ikitietäjän kuuluu ään'.

4. Ja vanhan Väinämön haamu Se silloin laulavi noin: Vois sullekin koittaa aamu, Sä kansani onnetoin; Ei viel' ois aikas ilta, J o s h e i m o u s h e n k e ä o i s, Vaan syntyä voisi silta, Mi kansani yhteen tois. *Arvi Jännes.*

42. Hämäläisen laulu.

(Vallstuksen laulukirja.)

Saksal. kansansäv. muod. *E. A. Hagfors.*

1. On mulle Suomi suloisin, Vaan Häme siitä kallihin! Sen tuskin tiedän vertaista, Niin kaunista, niin herttaista Kuin kulta Hämeenmaa!

2. Lempeitä laakson lehtoja Ja lintuin laulupuistoja Ja marjaisia kankaitaan En unhoittaa voi milloinkaan. Oi Hämeen kallis maa!

3. Ei impee missään rakkaampaa, Ei siveempää, ei jalompaa Kuin Hämeen valkotukkanen Tuo sinisilmä neitonen On ruskoposkineen.

4. Jos miestä missä tarvitaan Maan eestä vaikka kaatumaan, Niin uljaita on urhoja, On järkeä, on kuntoa, Jos toimeen tartutaan.

J. H. Erkko.

43. Hämeen laulu.

(Suomen maakuntalaulut.)

Säv. *Ilmari Hannikainen.*

1. Me saimme suuren Hämeenmaan, Me saimme Suomen rintamaan, Haat helkkyvät, veet välkkyvät, Maat, metsät lauhat, lempeät, Me saimme kauniin maan, Me saimme kauniin maan.

2. Isämme sen on viljelleet, Sen eestä kerran kaatuneet, Ken jousellaan, ken aurallaan. Me käymme heidän hautojaan, :,: Me saimme pyhän maan :,:.

3. Se maa se meitä odottaa, Ken kuulis ei sen kutsuntaa Ja rientäis riemuin kaatumaan, Ken jousellaan, ken aurallaan, · : Kun vaatii pyhä maa : :.

Lauri Pohjanpää.

44. Keski-Suomen laulu.

(Suomen maakuntalaulut.)

Säv. *P. J. Hannikainen.*

1. Oi Keski-Suomi kultainen, Mun ihanteeni kallis! Ei maata mulle vertaa sen, Ei missään mun niin herttainen, Jos onni kuinka sallis!

2. Kas siinä syntyy sointuisuus, Kun jalo jaloon ryhtyy, Kun siellä Savon ihanuus Ja Hämeen vieno herttaisuus Suloihin Pohjan yhtyy.

3. Niin rinnoissamme yhtyköön, Mi suurt' on elämälle! Se tulkoon täällä täytäntöön Ja Suomen sydän sykkiköön Pyhälle, ylevälle!

4. Oi, Keski-Suomi — kerron sen, Kerronpa tuhat kertaa — Se mulle on niin mieluinen, Niin armas, kallis, kultainen — Ei maailmassa vertaa!

Juho Laine.

45. Keski-Suomen Kotiseutulaulu.

(Suomen maakuntalaulut.)

Säv. *Ivar Widén.*

1. Männikkömetsät ja rantojen raidat, Laaksojen liepeillä koivikkohaat, Ah, polut korpia kiertävät kaidat, Kukkivat kummut ja mansikkamaat! :,: Keitele vehmas ja Päijänne jylhä, Kirkkaus Keuruun ja Kuuhankaveen, Vuorien huippujen kauneus yllä: Ah kotiseutua muistoineen :,:!

2. Syntymäpaikka kun on sydän Suomen, Siis sitä suottako kiittelisin? Täällähän aukeni ens'-elon huomen, Tänne ma toivon hautanikin. :,: Täällä on naapuri heimoni verta, Täällä on ystävä voittamaton, Tänne, ah, tänne on kaipaus kerta: Täällä on kaikki, mi kallista on :

Martti Korpilahti.

46. Karjalaisten laulu.

(Vallstuksen laulukirja.)

Säv. *P. J. Hannikainen.*

1. Suloisessa Suomessamme Oisko maata armaampaa, Kuin on kaunis Karjalamme, Laulun laaja kotimaa! Lauluna sen kosket kuohuu, Järven aal-

lot loiskuaa, Säveleitä salot huokuu, Ikihongat humajaa.

2. Ei oo meillä rikkautta Eikä maamme viljavaa, Vaan on laulun runsautta, Kylvämättä kasvavaa; Sit' ei pane Idän halla Eikä Pohjan pakkaset, Se ei sorru sortamalla, Sitä ei lyö rakehet.

3. Konsa vaino Suomeamme Kovin kourin koettelee, Silloin kurja Karjalamme Suomen surut soittelee, Ja kun onnen päivän koitto Suomelle taas sarastaa, Silloin riemun suuri soitto Karjalasta kajahtaa!

P. J. Hannikainen.

47. Me Karjalan lapsia laulavia.

(Vallstuksen laulukirja.)

Säv. *E. Palander.*

1. Me Karjalan lapsia laulavia Ja riemurintoja oomme, On Luojamme armias antanut Ilon kaikuvan kanteloomme. Ah, missäpä riemu niin riemulta tuntuu, Kuin kaunihin Karjalan mailla? Me laulamme, nauramme, soitamme vain, Vaikk' oomme niin paljoa vailla.

2. On meidän kuusoset kukkapäiset Ja hongat hopeavöiset, On meidän mielissä päivyt ain, Vaikk' ilmass' on henget öiset. Ah, missäpä riemu j.n.e.

Iivo Härkönen.

48. Jo Karjalan kunnailla lehtii puu.

(Kansakoulun laulukirja.)

Suom. kansansäv.

1. Jo Karjalan kunnailla lehtii puu, Jo Karjalan koivikot tuuhettuu, Käki kukkuu siellä ja kevät on, Vie sinne mun kaiho ponneton.

2. Ma tunnen vaaras ja vuoristovyös, Ja kaskies sauhut ja uinuvat yös, Ja synkkäin metsies aarniopuut, Ja siintävät salmet ja vuonojen suut.

3. Siell' usein matkani määrätön, Läpi metsien kulki ja jylhäikön, Ma vaaroilla seisoin paljahin päin, Mist' uljahan Karjalan eessäin näin.

4. Tai läksin kylihin urhojen luo, Miss' jylhillä vaaroilla asuivat nuo; Näin miehet kunnon ja hilpeän työn, Ja näin, missä sykkii Karjalan syön.

Valter Juva.

49. Kymmenen virran maa.

(Valistuksen laulukirja.)

Säv. *Oskar Merikanto.*

1. Maa ponteva Pohjolan äärillä on: Se on entis-taistojen tanner. Niin rohkea, reima ja horjumaton: Se on muistojen mainio manner. Tämä maa minun mieltäni innostaa, Se on kymmenen, kymmenen virran maa.

2. Kesäaurinkos kanssa mä valvonut oon Ja viettänyt yötöntä yötä, Ja vaipuen vienohon haaveiloon Vain katsonut Luojan työtä. En tenhoas tuota voi unhottaa, Oi kymmenen, kymmenen virran maa.

3. Olet tarmon ja rohkeuden kotimaa, — Se sun luontos ja kansasi leima —; Se mieleni toivoja toinnuttaa, Tuo pontevuutesi reima. Oi loistaos loitos aikojen taa, Tulevaisten toivojen kallis maa!

A. V. Koskimies.

50. Savolaisen laulu.

(Valistuksen laulukirja.)

Säv. *K. Collan.*

1. Mun muistuu mieleheni nyt Suloinen Savonmaa, Sen kansa kaikki kärsinyt Ja onnehensa tyytynyt, Tää armas, kallis maa! Sen kansa kaikki kärsinyt Ja onnehensa tyytynyt, Tää armas, kallis maa, Tää armas, kallis maa!

2. Jos kielin voisi kertoa Näkönsä vanhat puut, Ja meidän vaarat virkkoa Ja meidän laaksot lausua, Sanella salmensuut;

3. Niin niistäpä useampi Hyv' ois todistamaan: "Täss' Savon joukko tappeli Ja joka kynsi kylmeni Edestä Suomenmaan!"

4. Siis maat' en muuta tietää voi Savoa kallilmpaa, Ja mulle ei mikään niin soi Kaikesta, minkä Luoja loi, Kuin: "armas Savonmaa!" *A. Oksanen.*

51. Uusmaalaisten laulu.

(Suomen maakuntalaulut.)

Säv. Jean Sibelius.

1. Missä maat on mainiommat, vetreämmät veet, Sadat saartaa niemet, lahdet rakkaampata rantaa! Missä virrat viehkeämmät, salmet, seljänteet, Maa ja meri aulihimmin aarteitansa antaa! Uusmaa Suomen kruunussa on helmi klrkkahin, Täällä kukkaan puhkeaapl tiede, taldekin, Tääll' on Suomen pää ja sydän. into hehkuvin, Lempl lämpöisin.

2. Jävkkänä ja pvstypäin. kuin luoto meressä. Ajan aallokossa selsoo uusmaalainen kansa; Vapauden tunto sykkil lasten veressä, Valppahana vainon torjuu, oikeus turvanansa. Suomen siskosarjassa on nuorin Uusimaa; Parhaan tvömme, lempemme ja laulumme se saa. Uusmaa. nimes uljahana kanna aikain taa — Meidän Uusimaa! *Kaarlo Terhi.*

52. Varsinaissuomalaisten laulu.

(Suomen maakuntalaulut.)

Säv. Viljo Mikkola.

1. Helky laulu Auran rantain, Silmä klrkas salamoi, Kaiu maine kauas kan-

tain, Minkä kunto kansan voi! Täällä Suomen synnyinmuistot, Täällä työn ja tiedon puistot Virttä vapauden soi, Virttä vapauden soi. Helky laulu, Kaiu maine, Virttä vapauden soi!

2. Auran rantamilla tähti Syttyi päälle Suomenmaan, Auran rantamilta lähti Onni maahan ihanaan: Kristinuskon, tiedon valta Nosti heimot kaikkialta Turvaks armaan synnyinmaan, Turvaks armaan synnyinmaan. Helky laulu, Kaiu maine, Virttä vapauden soi!

3. Puhkes uudet tertut tuomeen, Aika aatteet uudet toi, Auran rantamilta Suomeen Koitti kirkas huomenkoi. Täällä Suomen synnyinmuistot, Täällä työn ja tiedon puistot Virttä vapauden soi, Virttä vapauden soi. Helky laulu, Kaiu maine, Virttä vapauden soi!

Väinö Kulo.

53. Aamulaulu.

(Valistuksen laulukirja.)

V. A. Mozartin mukaan.

1. Tuhanten rantain partahilla Heräjä, armas synnyinmaa! Heräjä taivaan rantehilla Jo aamunkoitto leimuaa! Ikävä yös on haihtuva Ja valon riemu voittava. Tuhanten rantain partahilla Heräjä, armas synnyinmaa!

2. Kuin kukkaranta aamusella Heräjä uuteen aikahan, Sill' uusi päivä paiste-

hella Hälvensi varjon kuoleman! Siis varmistu sä muistoissa, Jalostu mielen avuissa! Kuin kukkaranta aamusella Heräjä uuteen aikahan!

3. Sä nouse, nuori maani armas, Ja järvet, lammet läikkykää! Jo kuuluu lintuin laulu harras, Jo päiväss' aallot välkkyää. Heräjä tuulten huminaan Ja loistoon aamun kirkkahan! Sä nouse, nuori maani armas, Ja järvet, lammet läikkykää!

Z. Topelius. (Suom. P. Cajander.)

54. Oi terve Pohjola!

(Vallstuksen laulukirja.)

Säv. *B. Crusell.*

1. Oi terve Pohjola, Isäimme onnela! Voimamme, Henkemme Sinulle uhroamme, Voimamme, Henkemme Sinulle uhroamme. Terve, terve, terve sä Suomenmaa!

2. Oi terve urhola, Vapauden valkama! Sointuisuus, Vakavuus On meidän oppiamme, Sointuisuus, Vakavuus On meidän oppiamme. Terve, terve, terve sä Suomenmaa!

3. Oi terve vapaus, Sä kansain ihanuus! Eipä ken Orjuuteen Voi syöstä poikiamme, Eipä ken Orjuuteen Voi syöstä poikiamme. Terve, terve, terve sä Suomenmaa!

F. P. Cöster. (Muk. *A. Rahkonen.*)

55. Suomen lapsi.

(Valistuksen laulukirja.)

Säv. *F. Pacius.*

1. Laps' Suomen, älä vaihda pois Sun maatas ihanaa! Sill' leipä vieraan karvast' ois Ja sana karkeaa. Sen taivas, päiv' on loistoton, Sen sydän sulle outo on. Laps' Suomen, älä vaihda pois Sun maatas ihanaa!

2. Laps' Suomen, kaunis sull' on maa Ja suuri, loistokas. Veet välkkyy, maat sen vihoittaa, Sen rant' on maineikas. Yö kirkas, päivä lämpöinen Ja taivas tuhattähtinen. Laps' Suomen, kaunis sull' on maa Ja suuri, loistokas.

3. Laps' Suomen, armas maasi tää Siis muista ainiaan! Sull' onnea ja elämää Ei muuall' ollenkaan. Jos minne tiesi olkohon, Niin juures synnyinmaassas on! Laps' Suomen, armas maasi tää Siis muista ainiaan!

Z. Topelius. (Suom.)

56. Kaunis olet, synnyinmaa!

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *K. A. Hermann.*

1. Nouse tuonne kunnahille, Katso maatas ihanaa, Katso tuonne laakson pohjaan, Kuinka nurmi kukoistaa. Kuinka aalto rantaan lyöpi, Kesälaine loiskuaa — Kaikki laulain, huutain, haastain: Kaunis olet synnyinmaa : :.

2. Katso viljan keltarintaa, Rikkauttaan uhkuvaa, Heelmäpuiden vanhat varret Hedelmissään punertaa. Kukkanurmet, kisatarhat, Kaikki onneen aukeaa — Yhdy, laula niiden kanssa: : Kaunis olet synnyinmaa :,:.

3. Näätkö karjan karkeloa Tuolla kesälehdoissaan, Paimentorven soitteloa Kuule kunnahilta maan. Päivä paistaa, lintu laulaa, Valo maahan lankeaa — Yhdy, laula niiden kanssa: · Kaunis olet synnyinmaa :,:.

(Viron kielestä muk. *I. H:nen.)*

57. "K. p. t.":n marssi.

(Vallstuksen laulukirja.)

Säv. *K. Collan.*

1. Jos sydän sulla puhdas on Ja mieli vakaa, pelvoton, Niin yhdy meihin, tänne jää Ja pyhä vanno vala tää: Tää Suomenmaa mun toimen' saa, Sen eestä vaan mä ainiaan Teen työtä saakka kuolemaan, Teen työtä saakka kuolemaan, Sen eestä vaan mä ainiaan Teen työtä saakka kuolemaan.

2. Mutt' jos sä meidän miesi oot, Kaikk' epäilykset poistukoot! Sull' ylin Suomen onni on, Sen rinnall' muu on arvoton. Siis vanno näin: ain' eteenpäin, Ei oikeaan, ei vasempaan, Vaan eespäin eestä Suomenmaan! *K. A. Grönqvist.*

58. Laulu Vuokselle.

(Valistuksen laulukirja.

Säv. *E. A. Hagfors.*

1. Mahtavasti, voimakkaasti Saimaan aallot vyöryy Vuoksessa. Yhäti mahtavasti, voimakkaasti Saimaan aallot vyöryy Vuoksessa. Vuori nostaa poikiaan Veden voimaa kiusaamaan. Synnytellen, synnytellen salakareja. Leikitenpä hypähtää Niistä aalto kuohupää.

2. Maalle sulle, kiusatulle, Voiton virttä laulaa Imatra, Alati maalle sulle, kiusatulle, Voiton virttä laulaa Imatra. Saimaan aallot uneljaat Vuoksessa on voimakkaat, Kalliotkaan, kalliot niit' ei voi kahlita. Niinpä kansa valveillaan Riisuu, katkoo kahleitaan.

J. H. Erkko.

59. Kesäpäivä Kangasalla.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *G. Linsén.*

1. Mä oksalla ylimmällä Oon Harjulan seljänteen. Niin kauas kuin silmään siintää, Näen järviä lahtineen. Kas, Längelmävesi tuolla Vöin hopeisin hohtelee Ja Roineen armaiset aallot Sen rantoa hyväelee, Ja Roineen armaiset aallot Sen rantoa hyväelee.

2. Mä vain olen lintu pieni Ja siipeni heikot on; Vaan oisinko uljas kotka, Niin nousisin lentohon, Ja nousisin taivoon asti Luo Jumalan istuimen : : Ja nöyrin, hartahin mielin Näin laulaisin ruokoellen :,:.

3. Oi taivahan pyhä Herra, Sä isämme armias! Ah, kuink' on sun maasi kaunis, Kuink' lhana taivahas! Sä järveimme säihkyellä Suo lempemme tulta vaan! :,: Oi Herra, intoa anna Ain' maatamme rakastamaan! :,:

Z. Topelius. (Suom.)

60. Kotini.

(Valistuksen laulukirja.)

Suomal. kansansäv.

1. Tiedän paikan armahan, Rauhallisen, ihanan, Joss' on olo onnekas. Elo tyyni, suojakas.

2. Sepä kotikulta on, Koti kallis, verraton. Eipä paikkaa olekaan Kodin verttaa ollenkaan.

3. Siell' on isä rakkahin, Siellä äiti armahin, Siellä siskot, veikkoset Riemurinnat, iloiset.

4. Suojaa, Herra, kotini, Anna sille armosi, Anna olla enkelein Vartijana kodillein!

5. Kun ma kerran suureks' saan, Joudun maailman pauhinaan, Silloin aina etsin sun, Rauhan majan kaivatun.

61. Kotiseutulaulu.

(Suomen maakuntalaulut.)
Säv. *P. J. Hannikainen.*

1. Kotiseutu kullan kallis, Mulle armahin! Ken mun kiittää ei sua sallis Asti pilvihin, :,: Yli muiden ylistellen, Intomielin ihannellen! :,:

2. Uskon laulun taikavoimaan, Uskon ainiaan; Siispä nouse sävel soimaan, Nouse kaikumaan :,: Tämän seudun suloisuutta, Tämän maani maireutta : :!

3. Täällä, sääll' on vehreimmät Metsät, niityt, haat, Viljapellot viehkeimmät, Sorjat kukkamaat; : : Sieltä tuoksut sulonvienot Suvi-illoin täyttää tienoot :.:.

4. Tääll' on niemet kaunihimmat, Selkä siintävin. Täällä lahdet rauhaisimmat, Vesi välkkyisin :,: Täällä lauhin joka lehto, Täällä unelmaini kehto :,:.

5. Enpä muuanne mä halaa Täältä konsanaan. Tänne mulla mieli palaa, Jos ma milloinkaan :,: Joudun kunne kulkemahan, Kauas outoon maailmahan : :.

P. J. Hannikainen.

62. Jäähyväiset kotiseudulle.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *Mendelsohn—Bartholdy.*

1. Hyvästi laaksot, vuoret! Hyvästi lehvikot! Hyvästi kukkain tuoksut Ja lintuin laulelot! Mä lähden loitommalle Oloihin outoihin, Vaan sydämein se täällä, On täällä kuitenkin, Vaan sydämein se täällä, On täällä kuitenkin.

2. Tääll' äidin valvoi lempi Ja liekkui kehtoni, Ja elon ensi riemut Minua tervehti. Ja täältä, nyt kun lähden, Itkeepi armahain; :,:Oi täältä, täält' en soisi, En soisi poistuvain!: :

63. Martta-laulu.

(Lauletaan sävelellä: "Laulava leivo".)

1. Päivä kun paistaa pirttihin pieneen, Työtani teen, olen onnellinen. Kylvän ja kitken peltoni laitaa, Luojalta kasvua toivoellen.

2. Turmako veisi mun taimeni nuoret, Kylmäänkö kukkani kuihtua vois? Taivas kun hiljaa suo kastehen viljaa, Kuinka ei maaemo lahjojaan sois?

3. Syntymämaallensa kortensa kantaa Marttojen työ, kodin hiljainen työ. Hyyt, sumut haihtuu, yö valoks vaihtuu, Uskoa, toivoa maan sydän lyö.

4. Päivä kun paistaa pirttihin pieneen, Työtäni teen, olen onnellinen. Kylvän ja kitken peltoni laitaa, Luojalta kasvua toivoellen.

Anna Kaitila.

64. Martta-laulu.

(Lauletaan sävelellä: "Miss' aukee laaja Pohjanmaa".)

1. Kun päivän valta voiton saa, Niin talvi kauas kaikkoaa, Ja raikas kevään tuuli soi Ja metsä nuorna huminoi Ja lehtii puut, — Ja salmein suut Ja ulapat On vapahat; Ja mer' ja maa ne kukoistaa.

2. Meill' lailla kevätauringon Myös mieli tehdä työtä on; Ja siksi yli Suomenmaan Me liittoudumme lujaan vaan. Kas työtä näin Eteenkinpäin Me riemuiten Nyt kotien Ja maamme onneks teemme vain.

3. Siks kunnes maja matalin On valon llesi armahin, Miss onni, taito asustaa Ja laki maata rakentaa, Siks' riemuiten Työ marttojen Se jatkuu vaan Yl' Suomenmaan Ja valistus on määrä sen.

Irene Mendelin.

65. Marttojen laulu.

(Lauletaan sävelellä: "Honkain keskellä".)

1. Terveppä tultua ystävä tänne Marttojen joukkohon laulelemaan. Tahdomme voimamme koota nyt kaikki Kansamme onnea palvelemaan. Hei Martta, Martta vaan, nyt täällä lauletaan, Martasta Suomen kodit ystävän saa. Hei Martta, Martta vaan j.n.e.

2. Suomenpa naisen tahdomme nostaa Kotiemme onnea kohottamaan. Pienoisen pirtin ikkunan alle Puutarhan laitamme kukoistamaan. Hei Martta, Martta vaan j.n.e.

3. Kerranpa pirtissä riemu se raikaa, Helskyvi pirta ja naurukin soi. Kukkahan puhkevi elämän lanka, Työhönkin lempi se lämpöä toi. Hei Martta, Martta vaan j. n. e.

Eero Eerola.

66. Marttojen Laulu.

(Lauletaan sävelellä: "Honkain keskellä".)

1. Marttojen laulun nyt laulamme tässä. Lämmin on mieli ja äänemme soi. Se, mikä kalleinta on elämässä: Tarmoa työhön ja taistohon, Ain' koti, isänmaa, Ne meiltä kaikki saa. Armahin Suomi ja syntymämaa.

2. Kotimme etehen työtä me teemme. Onneksi kansan ja syntymämaan Tarmomme, tuntomme, alttiutemme Annamme riemuiten ainian vaan. Ain' koti, j.n.e.

3. Puutarha kukkivi ikkunan alla, Aurinko armaana lämpöä luo. Vilja se kypsyy ja poissa on halla, Karja se kalleudet kodille tuo. Ain' koti, j.n.e.

4. Mitä on Martoilla suurta ja somaa, Siitäpä siunausta kaikille lie. Pirtojen piuke on Marttojen omaa, Ahkerat sormet ne onnehen vie. Ain' koti, j.n.e.

5. Käynetkö koskaan sä Marttojen koissa? Siellä niin siistiä, puhdasta on. Lattiat hohtaa ja roskat on poissa, Ilma on raitis ja loppumaton. Ain' koti, j.n.e.

6. Jos olet Martta, niin kättä me lyömme, Yhdessä kanssani toimehen käy. Suomemme onneksi olkohon työmme, Ahkeran luona ei puutetta näy. Ain' koti, j.n.e.

Alli Nissinen.

67. Äitini.

(Suomen nuorison laulukirja.)

1. Mä aina aattein rientelen Kotihin armaan lapsuuten', Ja äidin syli suloisin On muisto siinä ihanin.

2. En rakkautta suurempaa Mä osakseni missään saa, Kuin oli äidin armahan Lastansa mua kohtahan.

3. Hän edestäni rukoili Ja taivahasta kertoili, Myös kuinka hyvät lapset vaan Sen enkel-seuraan otetaan.

4. On monta muistoo suloista Mull' lapsuuteni ajoista, Vaan muisto äidistäni on Minulle armain, verraton. *P. P.*

68. Oi, muistatko vielä sen virren?

(Vallstuksen laulukirja.)

Säv. *O. Merikanto.*

1. Oi, muistatko vielä sen virren, Jota lapsena laulettiin? Kun yö liki ikkunan liikkui, Se virsi se viihdytti niin. Se antoi rintahan rauhaa, Se uskoa unehen loi — Jos muistat vielä sen virren, Nyt laula, laula se, oi!

2. Oi, muistatko vielä sen virren, Jota äitini laulell, Kun pienoista helmahan unten Hän hellästi tuuditteli. Se rauhan enkelit taivaan Luo lapsosen vuotehen toi. Oi, muistanhan vielä sen virren, Mutt' laulaa, laulaa en voi!

3. Oi, kuulenhan vieläkin virren, Vaikka sointu sen himmeni, Kun eksyin syntien teille, Se vienosti väreili niin. Se katkoi kahlehet valheen, Se rintahan taistelon toi. Oi, joskin mä muistan sen virren, Nyt laulaa, laulaa en voi.

4. Oi, vielä mä kerran sen virren Sinun kanssasi laulelen, Kun siivin puhtahin tullen Saan luoksesi taivaaseen. Saan uuden kirkkahan hengen, Min Luo-

jani lahjaksi soi! Ja silloin, silloin sen virren, Taas laulan, laulan ma, oi!

Eino Leino (ensim. säk.).

69. Pium, paum!

(Kansakoulun laulukirja.)

Säv. *Kust. Killinen.*

1. Pium, paum! Kehto heilahtaa, Kun lapsi viatonna nukahtaa, Plum, paum! Äiti laulahtaa Ja sydänkäpyänsä tuudittaa.

2. Pium, paum! Sävel kajahtaa Ja nuoret karkelohon kiiruhtaa: Pium, paum! Viulu vingahtaa Ja joukko tanssissa jo tanhuaa.

3. Pium, paum! Nauti elämää Sä silloin, kun se sulle hymyää! Pium, paum! Onni häilyää, Se luopi valoa ja pimeää.

4. Pium, paum! Kerran kajahtaa, Tuo kylmä kirkonkello ilmoittaa: "Pols, pols henki vaeltaa Ja ruumls mullan alla majan saa!"

Kust. Killinen.

70. Kehtolaulu.

(Suomen nuorlson laulukirja.)

Säv. *Sofie Lithenius.*

1. Päivä paistaa kankahalla, Ulnu pienl peiton alla! Metsän linnut lauleleepl, Lintusen', sua raukaiseepi. Tuuli soi, Huminoi, Rantaan pienen purren tol. Tuomi kukkii, koivu lehtil; Lapsl unelahan ehtii.

2. Jyvä laiholle jo saapi, Jumala sen kasvattaapi. Kenpä suojaa viljehemme? Jeesus Kristus terveytemme. Uskossa, Turvassa, Juurru taimi Herrassa! Herra säälii heikkouttasi, Jeesus kirkkain kunniasi.

Z. Topelius.

71. Älä itke, äitini!

(Suomen nuorison laulukirja.)

Suomal. kansansäv.

1. Älä itke, äitini, Älä äiti kulta, Vaikka vaan nyt isäsi On jo musta multa!
2. Älä muista murhetta, Tuoll' on kirkas taivas! Poikas torjuu puutetta, Vähentääpi vaivas.
3. Kyllä luonto lapsella Viimein vahvistuupi, Miehen voima varrella Kerran kukoistuupi.
4. Anna ajan ehtiä, Huoles minä maksan; Leipä paisuu leviä, Koska kyntää jaksan.

Jaakko Juteini.

72. Kodista erotessa.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Saksal. kansansäv.

1. Mull' laakson liepehellä On koti rauhaisa; Siell' armas käyskennellä On

lehdoissa. Terve tuhansin Seutu ihanin! Siell' armas käyskennellä On lehdoissa.

2. Kun erkanen ma täältä Nyt leikkipaikaltain, Niin tuntuu synkeältä Mun rinnassain. Viime terveisen' Sulle laaksonen! Niin tuntuu synkeältä Mun rinnassain.

3. Kun kuolo viimein kohtaa, Tääll' hautan' auetkaan! Niin matkani mun johtaa Taas rauhalaan. Jääös hyvästi Syntypaikkani! Niin matkani mun johtaa Taas rauhalaan.

73. Kotini.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *M. Nyberg.*

1. Silmät avaan aamusella, nousen, riennän ikkunaan, Näen tyynen kotirannan, viherjäisen pihamaan. Puut ja pensaat kutsuu sinne metsän varjoon vilpoiseen; Tunnen niityn kukkain tuoksun, kuulen kiurun säveleen.

2. Istun kodin portahilla; kiitos nousee rinnastain. Kysyn kyynelsilmin, miks näin kaunihin ma kodin sain? Kesävihantina tuolla kotipeltoin pientareet; Isän aura pellon kynti, höysti isän askeleet.

Immi Hellén.

74. Kylväjä.

(Kansakoulun laulukirja.)

Säv. *P. J. Hannikainen.*

1. Mä kynnän, kylvän peltoni Ja uhraan kaikki voimani. Oi siunaa, Isä taivainen, Tuo köyhän jyvänen, Oi siunaa, Isä taivainen, Tuo köyhän jyvänen!

2. Lähetä pilvi satamaan Ja päiväkulta palstamaan, :,: Niin jyvä itää ilolla Maan mustan povessa :,:.

3. Ja unestansa heräten, Mullasta päänsä nostaen, :,: Se lehdet hienot varresta Luo kohden taivasta : :.

75. Talonpojan laulu.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Tanskal. kansansäv.

1. Ma olen talonpoika vaan, Mun kotin' pieni on. Ei loistele se arvollaan, Mut se on verraton. Ja niittyin, kukkain tuoksu Ja raittius lehtojen Ja lähteen kirkas juoksu On rikkaudet sen.

2. Siell' piennä lintuin laulavan Ma kuulin, innostuin, Siks' linnun lailla tunteltan' Ma laulan riemusuin; Ma laulan pellollani, Ma laulan korvessain, Ja kaikki toimintani Saa sulon laulustain.

3. Kun uuvuksissa iltasin Ma päätän päivätyön, Niin riemu täyttää rinnankin Ja rauha kultaa yön. Se on mun

osan' kallis, En vaihtaa sitä vois, Ei sydämenl sallis Mun muuttaa täältä pois.

4. Ja lepäillessän' hetkisen Ma luen, kirjoltan, Näin hengen voimin toimien Maan eestä armaimman. Mut viedä vapautta Jos kuka uhkoais, Niin silloin arvelutta Työt rauhan jäädä sais.

Mads Hansen. (Suom.)

76. Talonpojan laulu.

Säv. *J. Ranta.*

1. Käsvarteni mun on tarmokas Ja mieleni uhkuu voimaa. Jos en lie kylliksi tiedokas, Jos en lie kylliksi tiedokas, Siit' ällös, ystävä, soimaa, Siit' ällös, ystävä, soimaa.

2. En lapsena päässyt kouluihin. Olen kirjaan tottunut vaivoin, Mä karhujen kanssa kamppailin, Ja leipäni maasta kalvoin.

3. Näin keskellä pohjan hallojen Tää kansa on tehnyt kauan. Ken voimia käyttävi säästäen, Hän niittävi mieron sauvan.

4. Sen vuoksi on karkea Suomen mies Ja kömpelö astunnalta. Hän itsepäinen on kenties Ja karttava katsannalta.

5. Mut, monta kertaa syksyisin, Kun aitat täynn' oli viljaa, Niin karkeat sormet ristihin Hän liltti, ja ltkl hiljaa.

6. Ja kyynel tuo se kertoilee — Min vaiti hän virittääpi — „Ei täytetyt aitat rikkaaks tee, Jos köyhäksi henki jääpi."

7. Senvuoks hän tiedon lähteellen Nyt pyrkii päivän työstä, Hän kaipaa valoa hengelleen, Hän kyllin kärsi jo yöstä.

8. Jos, ystävä, sull' on rakkaus, Jos astut sä tiedon teitä, Jos kansahan sull' on luottamus, Niin tullos, ohjaa meitä.

9. Sua vallata ei saa pettymys, Kun näet tuon karkean pinnan; Tään kansan kylmä on tervehdys, Mut rakkaus täyttävi rinnan.

10. Mi sulle korkeinta, kalleint' on, Se uljahast' usko meille, Sytytä sydämet nuorison, Vie vanhatkin valon teille.

Hilda Käkikoski

77. Nälkämaan Marssi *)

(Kansakoulun laulukirja.)

Säv. *Oskar Merikanto.*

1. Kuulkaa korpeimme kuiskintaa! Jylhien järvien loiskintaa! Meidänpä mainetta mainivat nuot: Koskien ärjyt ja surkeat suot; Meidänpä vapautta vaarat

---

*) Huomaa! Alkuperäisissä säkeissä ilmenevä RAPPARIT on Kainuun rajaseudun historiallinen sana RAPPASODISTA (ryöstösodista) eikä tietystikään tarkoita "muurareita".

on nää! Meidän on laulua lahtien pää! Kevät myös meillekin keijunsa toi: Metso ja rastas täälläkin soi!

2. Taival lie hankala? — olkoon vaan! Luonto lie kitsas? — Siis kilpaillaan! Kolkassa synkeän syntymämaan Pirttimme piilköhöt paikoillaan. Vainojen virmat? Oi vaijetkaa! Rapparit, ryöstäjät? — kaijotkaa! Miekkaa ei tarvis — tarmoa vaan Puolesta hengen ja heimon ja maan!

3. Nouskoon rintaamme uskomus uus! Taantukoon taika ja vanhoillisuus! Maamies, muista, miss' onnesi on: Riihesi rikkaus riippumaton! Kainuhun kansa, ah, arpasi lyö! Missä on ryhtisi, kunniatyö? — Meidän on uudesta luotava maa! Raukat vain menköhöt merten taa!

Ilmari Kianto.

78. Maamiehen toukolaulu.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *Viljo Mikkola.*

1. Penkoilin peltoa aamusta asti, Taivas se kylvöni satehella kasti, Nousisko siitä lapsille muruja, Nousisko siitä lapsille suruja?

2. Turpeita käännän, ojitan ja äistän, Hengitän tuoksua laihon tähkäpäistä, Iltaisen ruskon kirkkaassa kullassa Jyväni itää mustassa mullassa.

3. Peltoni liepeillä huokaa halla, Huoli on toukoni, toivojeni alla, Pelto on pala omasta rinnasta, Pelto on osa onneni hinnasta.

4. Hallalta peltoni lannalla peltän, Syksyiset kylvöni vakohon ma heitän, Jauhatan viljaa lapsille eväiksi, Odotan lunta, paistetta keväiksi.

5. Kirkas on onni, kun viljani niitän, Syvä on kiitos, kun, Luoja, töitäs kiitän, Suojele maata, Suomeni suloja, Ruttoja häädä, vainoja, kuloja!

6. Kynnän ja kylvän ja savuaa kaski, Kunnes mun naapurit kirkkomaahan laski, Niittäiskö lapset pehmeitä muruja, Muistaako lapset taatansa suruja?

Larin Kyösti.

79. Kansanopistolaismarssi.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *P. J. Hannikainen.*

1. Ylös nuorten parvi sankka, Kussa kansan toiveet on, Ylös Suomen suoja vankka, Nouse työhön, taisteloon! Ollos valon valpas vahti, Etsi syväin syntyin mahti Uuden sammon saa'antaan, Uuden sammon saa'antaan!

2. Lailla urho-isäin raada, Kivet, kannot perkaa pois, Hallan hyinen valta kaada, Että viljaa kasvaa vois! Joka hetki tarkoin käytä, Ilomielin toimes täytä, : : Siitä voimaa uutta saat : :!

3. Hengen vainioille työhön Miehet, naiset rientäkää! Huku ei se kansa yöhön, Joka valoon rynnistää. Tiedon valta, hengen valta Mahdin suistaa sortajalta, :,: Turman iskut torjuvi :,:!

4. Ylös siis sä parvi sankka, Kussa kansan toiveet on, Ylös Suomen suoja vankka, Nouse työhön, taisteloon! Ollos valon valpas vahti Etsi syväin syntyin mahti : : Uuden sammon saa'antaan :,:!

Kalke. (Muk. *P. J. Hannikainen.*)

80. Käy joukkohon, ystävä!

(Suomen nuorison laululdrja.)

Säv. *P. J. Hannikainen.*

1. Käy joukkohon, ystävä, vieraskin, Sama meillä on usko ja henki, Sama toivo ja luottamus yhteinen, Sama rakkaus lapsihin kurjuuden Ja sieluhun sortunehenki. — Käy joukkohon, käy joukkohon, Sama meillä on usko ja henki, Käy joukkohon, käy joukkohon, Sama meillä on usko ja henki!

2. Me toivomme onnea ihmisten, Jalo uskomme suuri on, pyhä; Me sydämen raittihin riemuihin, Ilomieliin ja nuorihin sieluihin Vaan uskomme, luotamme yhä. — :,: Käy joukkohon, käy joukkohon, Jalo matkamme määrä on, pyhä : :!

3. Se toiminta suurin on, kaunoisin, Jota rakkaus, rakkaus johtaa; Oi tunnetko ystävä, lemmen sen, Joka uskoen,

toivoen, taistellen Myös elämän murehet kohtaa? — :,: Käy joukkohon, käy joukkohon, Sitä rakkaus tahtovi johtaa :,:!

Vilkku Joukahainen.

81. Kansanopistolaisten tervehdyslaulu.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *B. H. Crusell.*

1. Terve ystävä sä, tänne suojahamme, Terve liittohon nyt nuorien! Edistys, valistus, siinä ohjelmamme Sekä rakkaus pohjana sen.

2. Palvellaksemme Suomea, kansaa sen Ja sen toiveitakin liolla, Oomme yhtynnä liittohon nuoruuden; Lippu liehukoon korkealla!

82. Aate pyhä ja kallis.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Tanskal. kansansäv.

1. On aate pyhä ja kallis, Sen puolesta taistellaan, Jos voittaa Luojamme sallis, Ois onni se Suomenmaan! Pois puute, köyhyys haihtuis, Työ tervettä voimaa tois, Ja iloksi itku vaihtuis Ja kyynele kuivuis pois.

2. Ei mieron taivalta kulkis Lapsraukkaset raahustain, Ei kolkot kammiot sulkis Niin monia kansastain. Ei sortuisi nuori miesi Maan toivehet pettäen, Ei kylmenis kotiliesi, Vaan lämmin ois loimu sen.

83. Oi jos oisit!

(Suomen nuorison laulukirja.)

Saksal. kansansäv.

1. Oi jos oisit, sydämeni, Raitis kuni uusi oras, Puhdas kuni kehdon lapsi, Kirkas kuni lähteen silmä, Niin jos oisit, sydämeni! *J. H. Erkko.*

84. Laulu Suomessa.

(Suomen nuorison iauiukirja.)

Suomal. kansansäv.

1. Arvon mekin ansaitsemme Suomen maassa suuressa, Vaikk'ei riennä riemuksemme Leipä miesten maatessa; Laiho kasvaa kyntäjälle, Arvo työnsä täyttäjälle. Lal-la la la la lal-lal-la lal-lal-lal-lal-lal-la Lal-la la lala lal-lal-la lal-lal-la!

2. Suomen poika puolestansa Tunnetaan jo jaloksi, Korvet kylmät voimallansa Perkailee hän pelloksi; Hän on rakas, rauhallinen, Mies sodassa miehuullinen.

3. Opin teillä oppineita Suomessa on suuria, Väinämöisen kanteleita Täällä tehdään uusia; Valistus on viritetty, Järki hyvä herätetty.

4. Suomen tytön poskipäihin Veri vaatii kukkaset, Hall' ei pysty harmaa näihin, Näit' ei pane pakkaset; Luonnossa on lempeyttä, Sydämessä siveyttä.

J. Juteini.

85. Paimenpoika.

(Suomen nuorison iauiukirja.)

Säv. *Mikael Nyberg.*

1. Jäi toiset aamulla nukkumaan, Kun otin konttini naulastaan Ja kiiruhdin karjoteille. Mä kutsuin Herttaa ja Helunaa, Ne seuras torveni toitantaa, Ja metsä soitteli meille, soitteli meille.

2. Mä tunnen polkuja paljonkin, Jo kesän karjaani paimensin, En eksynyt konsaan vielä. Mä tiedän ruohoisat syöttömaat Ja ahorintamat marjakkaat Ja rannat siintävät siellä, siintävät siellä.

3. On armas sunnuntaiaamu tää, Se muistot mielessä herättää — Nyt toiset on kirkkotiellä. Mä etsin kirjani kontistain, Sen äitivainaalta muistoks sain — Hän on jo tallella siellä, tallella siellä.

4. Nyt metsä kirkkoni olla saa, Voi täälläi palvella Jumalaa, Mun urkuni kauniit soikaa, Mun kirkkoin katto on korkeella Ja yks on ystävä seurana, Hän kyllä muistavi poikaa, paimenpoikaa.

Immi Hellén.

86. Paimentytön sunnuntai.

(Suomen nuorison iauiukirja.)

Säv. *Ole Bull.*

1. Sai aurinko taas Jo loistelemaan, Nyt rauhaisa päivä on Herran. Mä muidenkin kanss' Oi milloinka saan Taas templihin astella kerran? Kun toisella

puolen tunturin tuon Ens' silmäys aurlngon koittaa, Käy laaksossa kansa alttarln luo Ja tornissa kellot ne soittaa.

(Suom.)

87. Paimenlaulu.

(Sirkkunen 7:s vihko)

1. Hoi, lehmlkarja, hoi, pikku lauma, Hoi tänne, tänne, hoi! Päivä jo laski vuorien taa, Kuulava hämy laaksohon saa, Tähdikki, Virkku, Kaunikki, Sirkku, Hoi, pikku lauma, hoi!

2. Hoi, lehmikarja j.n.e. Synkkä on metsä. pitkä on tie, Aika jo täältä lähteä lie! Tähdikkl, Virkku, Kaunikki, Sirkku, Pois kotihin jo pois!

3. Hol, lehmlkarja j.n.e. Aamusta astl käyskelin näin, Mielin jo kotipirtille päin, Tähdikki, Virkku, Kaunikki, Sirkku, Hol, plkku lauma, hoi!

88. Kysymyksiä.

(Suomen nuorison iauiukirja.)

Säv. *E. A. Hagfors.*

1. Minne käy tuulen ilmassa tie? Minne käy tuulen ilmassa tie? Minnekkä myrsky merien aallot viimeinkin vie?

2. :,: Missä on pilven hautausmaa :,:? Sanoppa, missä taivahan tähtl levätä saa?

3. :,: Ihminen minne, minnekkä hän :,: Minnekkä rientää ihmisen henki, tiedätkö sen?

89. Tuule, tuuli, leppeämmin —

Säv. *J. Sibelius.*

1. Tuule, tuuli, leppeämmin, missä köyhä raataa, Viluissaan tai palavissaan kotapuita kaataa; Tuulen leyhkät, virsin vienoin köyhää tuuditelkaa! Köyhä työst' on uupunut, ei siedä univelkaa.

2. Laulakaa, te pienet linnut, köyhän pihapuissa, Ilo köyhään ilmeneisi, tuntuis rintaluissa. Hellytelkää köyhän mieli, sitä köyhä soisi! Köyhä on luotu laulajaksi, köyhä laulun loisi.

3. Lemmitelkää, kukat pienet, köyhän lasta kaitaa, Köyhän laps kun marjotiellä astuu ahon laitaa. Läikkyelkää, lahden laineet, köyhän kotaan asti, Köyhän sydän läikehtisi siitä sulommasti.

4. Hohda vielä hopeammalle, virran välkkypinta! Hopealle siitä hohtuis köyhä-raukan rinta. Tuikkikaa, te tähdet pienet, köyhän puoleen illoin, Köyhän mieli maasta kohois ylemmäksi silloin!

A. V. Koskimies.

90. Sylvian laulu.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *Z. Topelius.*

1. Ken raikas sävel sä lienetki, Saloilla, laaksoiss' mi kaiut, Ja kaukaa korvesta alati Ja sinitaivaalta raiut, Mi hiljaa tuulessa kuiskailet, Myös aallon kuohuissa pauhailet Ja lohdun rintaani saatat?

2. Oi tullos tänne sä itkevä, Ma rauhan rintaasi annan, Pois heitä huolesi särkevä, Ma lohdun taivaasta kannan! Oi kuinka taivas tuo kaunis on Ja kuinka maakin on verraton! Oi tyydy lahjoihin Herran!

Z. Topelius. (Suom.)

91. Lapsuuden ystävälle.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Suomal. kansansäv.

1. Sä kasvoit, neito kaunoinen, Isäsi majassa, Kuin kukka kaunis, suloinen Vihreellä nurmella, Kuin kukka kaunis, suloinen Vihreellä nurmella.

2. Lapsuutes ajan hellimmän Sä leikit kanssani, : : Ja olit paras ystävän' Ja ainoo iloni :,:.

3. Maailma sitten vieroitti Pois meidät toisistaan, :,: Vaan sua, armas iäti, Mä muistan ainiaan :.

P. J. Hannikainen.

(Aihe kansanlaulusta.)

92. Suomen salossa.

(Suomen nuorison laulukirja)

Säv. *J. Enlund.*

1. Honkain keskellä mökkini seisoo Suomeni soreassa salossa; Honkain väliltä siintävä selkä Vilkkuvi koittehen valossa. Hoi laarilaarilaa! Hoi laarilaarilaa! Kaikuu mun suloinen Suomeni maa!

2. Kaukana korvessa käkönen kukkuu. Sulhonsa suloutta ylistää; Paimenten soitanto laitumen tiellä Ääntänsä korviini vilistää. :,: Hoi laarilaarilaa :,: Kaikuu mun suloinen Suomeni maa!

3. Omanpa henkeni kieltä ne puhuu Honkain humina ja luonto muu; Itse en sydäntäin hillitä taida, Riemusta soikohon raikas suu: :,: Hol laarilaarilaa : Kaikuu mun suloinen Suomeni maa!

Yrjö Koskinen.

93. Keväällä.

(Suomen nuorison laulukirja)

Säv. *G. Vennerberg.*

1. Nyt on Suomen suloin aika, Nyt sen luonto kukoistaa, Nyt sen kaikuu laulun taika, Väinön kannel kajahtaa. Katso, kuinka järvet hohtaa, Suomen sulojärvet nuo! Lehtoloista sua kohtaa Tuoksut, joita kukat luo.

2. Tarkastele, nuorukainen, Onko kaunis maa, min näät: Tuolla hoikka koivahainen, Täällä kuuset kukkapäät; Tuolla niitty tuoksuvainen, Sinilampi laineineen. Täällä metsä laulavainen, Jylhät vuoret rotkoineen.

3. Lehto loistaa, linnut laulaa Linnun kielin suloisin, Suomalainen myöskin laulaa Suomen kielin kotoisin. Nyt on Suomen suloin aika, Nyt sen luonto kukoistaa, Nyt sen kaikuu laulun taika, Väinön kannel kajahtaa.

4. Nyt on sunkin suloin aikas: Sull' on voimat nuoruuden, Sull' on sulo lemmen taikas, Lempi suuri Suomehen. Toimeen siksi kaikin voimin, Työsi maalles omista! Lempi vahva töin ja toimin Paljon, paljon aikaan saa.

Irene Mendelin.

94. Laulajain marssi.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *O. Merikanto.*

1. On volma, mi mielet nuorentaa, Elon sointuna on joka aika, Ilopäiviä ihmlsen kirkastaa, Luo huoliin hohdetta rauhaisaa; Se on laulun tenhoisa taika.

2. Se sielusi pohjalta ilmi tuo. Siellä piillyt mit' on ihaninta; Näköpiirin se hengelle suuren luo. Sen selvään tuntea meidän suo, Mitä toivoo sykkivä rinta.

3. Me laulusta mielen myrskyisen Sekasortohon sointua saamme. Sulotuntehet turvissa kukkii sen: Niin lempi, kaipaus kauneuden, Syvä rakkaus syntymämaamme! *Alpo Noponen.*

95. Lähteellä.

(Vallstuksen laululkirja.)

Säv. *F. A. Ehrström.*

1. Sun kalvohos mä katselen, Sä lähde päilyvä, Ja näen kuinka vaihdellen Siell' liikkuu pilviä.
2. Tuoss' yksi on niin loistossaan Kuin ruusu kaunoinen, Mutt' hetkisen se vilpyi vaan Ja riensi eellehen.
3. Ja tuoll' on toinen kirkkaampi, Kas, kuink' on välkkyvä! Ah, yhtä joutuin siirtyvi Se myöskin tiehensä.
4. Mä näitä nähden aattelen Mun omaa sieluain: Kuink' usein pilvi kultainen Noin senkin jätti vain!

J. L. Runeberg. (Suom. *P. J. Hannikainen.)*

96. Tähtilaulu.

(Suomen nuorlson laululkirja.)

Säv. *K. E. Sjögrén.*

1. Tähtöset loistaa, Tietäni valaisevat; Tähtöset toista Eloa ilmaisevat.
2. Lentää ken voisi Juuri kuin lintunen tuo, Mieluista oisi Kohota tähtien luo.

3. Laulelen sentään, Vaikk' olen vankina maan, Laulu kun lentää Tähtien asuntolaan.

4. Laulu ja soitto Puhtaampi tähdissä lie, — Suuri on voitto, Luoja kun sinne mun vie.

E. Tegnér. (Suom. *Olli Vuorinen.*)

97. Tähti.

(Suomen nuorison laululkirja.)

Säv. *K. Collan.*

1. Tähti tuikkiva taivahan Yötä katsovi maailman; Soihtu siintävän holviston, Tähti kirkas ja tahraton, Miksi rintasi jäätä on, Miksi rintasi, Miksi rintasi jäätä on?

2. Ihmisrintahan huokaavaan Et suo lohtua konsanaan: Vailla lempeä ainian Katsot kannelta taivahan Tuskaa, riemua maailman.

3. Ellet, ylpeä tähtönen, Loistais linnassa ilmojen, Ehkä voisit sä vapaana Suoda, nauttia onnea, Mutta kylmänä kuljet sa. *L. Stenbäck.* (Suom.)

97. Laula!

(Kansakoulun laululkirja.)

Säv. *Fr. Silcher.*

1. Laula, kun sull' iloineen Nuoruus aukeaapi! Sydämestä sydämeen Laulun voima saapi. Laulelosi nuoruuden Kerran syksys joutuen Taasen soivat sulle, taasen soivat sulle.

2. Pääsi painuu, harmenee, Vanhuus joutuu sullen. Elos virta hiljenee Ikäs illan tullen. Silloin sävel muinoinen Mielehesi uudelleen Tuopi kevätaikas, tuopi kevätaikas. Suom.

99. Lemminkäisen äiti.

(Suomen nuorison lauluklrja.)

Säv. *Oskar Merikanto.*

1. Tuima on tuuli ja pimeä on taivo, Suuri on ulapalla aaltojen raivo, Lahti on tyyni ja selkeä vaan. Kussa mun kotkani kulkeekaan?

2. Joudu jo kotihin ja lentosi heitä! Taikka jo ajeletkin aaltojen teitä, Poikani pieni ja hentoinen. Lahti on tyyni ja rauhainen.

3. Ulkona ulapalla myrskyt ne pauhaa, Täällä on lämmintä ja täällä on lauhaa, Lahti on tyyni ja selkeä vaan. Laske jo lahtesi valkamaan! *Eino Leino.*

100. Lemminkäisen laulu.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *J. Ala-Salo.*

1. Ei lampea välkkynyt rauhaisaa Mun kotini ikkunan alla, Vaan koskipa vaahtosi vallaton — Siit' aina on rintani rauhaton Kuin aallolla taistelevalla, Kuin aallolla taistelevalla, Kuin aallolla taistelevalla.

2. Ei vakainen huo'unta hongikon, Vaan lietopa lehtojen helke Mun heijaili lapsuen kehtohon — Siit' aina mun mieleni lieto on : : Kuin tuulessa lehtien välke :,:.

3. Ja en lepovuonna mä syntynyt, Vaan sota oli ankara silloin; Sen pauhussa viettelin vuosia — Siit' ain' ilotyöni on taistella :,:, Kun on sota myrskyisä milloin :,:.

4. Näin kuohun mä aikani koskena Ja lemminpä lietona hetken; Ma taistelen — toivonpa voittoa, Kun armahan äitinl helmassa : : Olen päättänyt melskelsen retken : :.

J. H. Erkko.

101. Ruusu.

Suomal. kansanlaulu.

1. Yksi ruusu on kasvanut laaksossa, Joka kauniisti kukoistaa, Yksi kulkijapoika on nähnyt sen, Eikä voi sitä unhottaa, Yksi kulkijapoika on nähnyt sen, Eikä voi sitä unhottaa.

2. Ja sen olisi kyllä hän poiminut Ja sen pistänyt povelleen, :,: Mutta köyhänä ei ole tohtinut, Vaan on jättänyt palkoilleen : :.

Kaarle Krohn. (Aihe kansanlaulusta.)

102. Joutsen.

(Suomen nuorison iauiukirja.)

Säv. *A. Ehrström.*

1. Halk' lllan ruskon auermaan Käy lento joutsenen. Se laskee virran hopeaan Ja soutaa laulellen.

2. Se laulol: "Auvo taivainen On armas Suomenmaa, Sen päivä mennä levollen Yökaudet unhoittaa.

3. Ja varjon siellä runsahan Luo koivut tuuheat, On kultaa peili lahdelman Ja aallot vilppahat.

4. Sen onpi onni kallehin, Ken siellä rakastaa; Sielt' onpi usko syntyisin, Se sinne kaihoaa."

J. L. Runeberg. (Suom. Yrjö Veijola.)

103. Jos voisin!

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *H. v. Heideman.*

1. Jos voisin laulaa kuin lintu voi, Jos sois mun äänen' kuin leivon soi, Niin kullallein minä laulaisin Ja murheet mielestäns' poistaisin, Niin kullallein minä laulaisin Ja murheet mielestäns' poistaisin.

2. Jos voisin lentää kuin lintunen Ja matkustella halk' ilmojen, :,: Niin luokse kultani lentäisin, Sen sllmlst' kyynelet pyyhkisin : :.

3. Jos voisln vlelä kuin llntunen Ma pesän laatia korpehen, :,: Niin slnne kultani saattalsin — Maailman myrskyiltä salaisin : :.

4. Vaan en voi laulaa kuln lintu vol, Ei soi mun äänen, kuin leivon soi. :,: En voi ma lentää halk' ilmojen, En pesää laatia korpehen : :

H. v. Heideman.

104. Ilta.

(Suomen nuorison iauiukirja.)

Säv. *C. H. Rink.*

1. Joudu, ilta kaunis, Tyyni meille tuo, Loppu päivän töille, Lepo, rauha suo!
2. Asettele aallot Lammen läikkyvän, Ett' taas kuvastaisi Saaren viherjän.
3. Lampi läikkyväinen Mielein myöskin on, Päivän hälinässä Raukka rauhaton.
4. Vaan kun joudut, ilta, Häly viihtyvi, Näen ainoasti Kuvan kultani.

Suonio.

105. Tuonne taakse metsämaan!

(Suomen nuorison iauiukirja.)

Suomal. kansansäv.

1. Tuonne taakse metsämaan Sydämenl halaa, Siell' on mieli ainiaan, Sinne toivon salaa: :,: Siellä metsämökissä On kaunis kultaseni :,:.
2. Vaikka polku pitkä on Kivinen ja kaita, Korpi kolkko, valoton, Ei se mitään haittaa: Kullan muoto muistossa On tiekin hauska aivan, Kullan ääntä kuullessa Jo unhottaapi vaivan.

Suomal. kansanlaulu.

106. Luostarin kellot ne soivat.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *E. Bøgh.*

1. Ja lumi se peitti maan avaran, Ja luostarin kuorissa veisatahan. Ovat luostarin ruusut oivat. Ja ritari kannettiin taistelusta. Hän haavoissaan oli niin kalpeana. Kuule! luostarin kellot ne soivat, ne soivat.

2. Jäi luostariin ritari hurmehinen, Ja nunna sai hoidella haavoja sen. Ovat luostarln ruusut oivat. Hän valvoili, lohdutti, rukoeli, Mut katkerat kyyneleet hän salasi. Kuule! luostarin kellot ne soivat, ne soivat.

3. Kun kevät sai linnut laulamahan, Se nosti myös ritarin satulahan. Ovat luostarin ruusut oivat. Hän riemulla riensi pois etelähän, Mut nunna jäi kammioon ikävähän. Kuule! luostarin kellot soivat, ne soivat.

4. Kun kukkia riisteli syksyiset säät, Ol' linnassa uljaassa ritarin häät. Ovat luostarin ruusut oivat. Mut nunna? — Hän viimeiset seppeleeks loi Ja riemuisan morsion päähän sen toi. Kuule! luostarin kellot ne soivat, ne soivat.

(Alkuaan tanskalainen.)

107. Kesäilta.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Suomal. kansansäv.

1. Ol' kaunis kesäilta, Kun laaksossa kävelin, Siell' kohtasin tytön, Jot' aina muistelen, Siell' kohtasin tytön, Jot' aina muistelen.

2. Hän kanteloa soitti Ja laulun lauleli, Se tunteheni voitti, Ja heltyi syömmeni, Se tunteheni voitti, Ja heltyi syömmeni.

Suomal. kansanlaulu.

108. Kevätsointuja.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *P. J. Hannikainen.*

1. Taas leivoset ilmassa leikkiä lyö, Kevätvirsiä viidakko kaikaa, Suli hanget ja nousi jo kukkien vyö, Sinilaine jo lyö ja jo valkeni yö, Nyt on toivoon ja lempeen aikaa, Nyt on toivoon ja lempeen aikaa.

2. Nyt rinnass' on lämpö, mi murtavi jään, Joka huokuili henkeä hallan, Ja se vaativi voittoa kirkkahan sään, Elon onnea laulaa se enteillään, Kevättunteille tuottavi vallan, Kevättunteille tuottavi vallan.

3. Nyt tunnen kuin sieluni siivet sais, Ja ma leivona nousta voisin, Ja mun tahtoni talvesta ponnahtais, Ja mun riemuni oikean kaiun sais, Ja ma oikea laulaja oisin, Ja ma oikea laulaja oisin!

Larin Kyösti.

109. Onnelliset.

(Suomen nuorison iauiukirja.)

Säv. *Oskar Merikanto.*

1. Jo valkenee kaukainen ranta Ja koillisest' aurinko nousee, Ja auteret kiirehtii pois, Kun pohjolan palkeet käyvät, Kun mennyt on yö, Kun kimmeltää kesäinen aamu Ja linnut ne laulelee.

2. Mä kiireelle korkean vuoren Nyt tuulessa raikkahass' astun, Mun toivoni aamuisen koin, Mun kultani kohtaan siellä, Kun mennyt on yö, Kun kimmeltää kesäinen aamu Ja linnut ne laulelee.

3. Täss' impeni kanssa mä seison Ja kiharat tuulessa liehuu, Ja laaksojen hyminä soi Kuin iäisen lemmen ääni, Kun mennyt on yö, Kun kimmeltää kesäinen aamu Ja linnut ne laulelee.

Aleksis Kivi.

110. Oma tupa.

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *Oskar Merikanto.*

1. Sinisen järven rannalla On tupa, pieni tupa, Mua kultani sinne on kutsunut, Kun hällä on siihen lupa.

2. Sinisen järven rannalla On tilkku, pellon pala, Siinä se leipä lainehtii, Ja aallosta nousee kala.

3. Se pelto on pieni ja tupanen Kuin pienen linnun pesä, Mut missä voi viihtyä rakkaus, On talvikin siellä kesä.

J. H. Erkko.

111. Juokse, porosein!

(Suomen nuorison laulukirja.)

Suomal. kansansäv.

1. Juokse porosein, Poikki vuoret, maat! Seista, syödä saat Majall' impyen; Siellä verraton Sammalaarre on, Siellä verraton Sammalaarre on!

2. Päiv' on lyhyinen, Mutta pitkä tie; Laulaissan' nyt vie Matka joutuen! :,: Tääll' on sudet vaan Usva-majoissaan :,:!

3. Jos mä lentäisin Niinkuin kotka tuo, Kultapilven luo, Ehkä näkisin : : Silmät lemmityn, Huulten hymyilyn :,:.

4. Sydämeni sä Kohta kiedolt niin Lemmen pauloihin, Etten selviä: : Vedät totta kuin Koski innostuin :,:.

5. Sinut nähtyäin Suurest' ikävöin, Aina päivin, öin Mietin mielessäin: :,: On se onni vaan, Kun sun omaks saan :,:.

6. Vaikka kätkeisit Laaksoon klven taa, Taikka porolla Metsään rientäisit: :,: Kivet, hongat ois Tieltäin käypä pois :,:!

F. M. Franzén. (Suom. *Olli Vuorinen.*)

112. Heilu, keinuni, korkealle!

(Suomen nuorison laulukirja.)

Säv. *Oskar Merikanto.*

1. Heilu, keinuni, korkealle, Nythän on juhannusilta, Mesimarja paistaa ja tuomi tuoksuu Ja kuulas on taivahan silta.

2. Heilu, keinuni, korkealle, Linnut ne laulavat häitä, Minä olen nuori kuin päivän kukka, En muistele suruja näitä.

3. Heilu, keinuni, korkealle, Rintani riemuja laulan, Kedon helyt kullalle kuiskien poimin Ja solmin sen vehreän paulan.

Larin Kyösti.

113. Puutarhurin laulu.

(Lauluja pienokaisille.)

Säv. *Erkki Melartin.*

1. Olen oiva tarhuri, Mull' on sarka pieni, Sitä hoidan alati, Sinne kulkee tieni. Omenaiset oksiltaan, Viinimarjat poimin vaan, Mansikankin mehukkaan Herkukseni noudan.

2. Keittiöhön kaalinpäät Suuren suuret kannan. Kurkut, nauriit, räätikkäät Äidin talteen annan. Porkkanaiset kellervät, Piparjuuret kitkerät, Pavut, herneet viherjät Talvivaroiks' korjaan.

3. Kukkaseni armaimmat Tuoksuu aamuin, illoin. Kiitoksensa parhaimmat Lausuu mulle silloin Tuhatkaunot, daaliat, Keisarkruunut, neilikat, Ruusut, kellot, resedat, Orvonkukka vieno.

(Näytelm. "Prinsessa Ruusunen". Muk. *M. K.*)

POHJOISMAIDEN EMÄNTÄLIITTOON KUULUVAIN MAIDEN KANSALLIS-LAULUT.

114. Norska folksången.

1. Ja, vi elsker dette landet, Som det stiger frem Furet, vejrbidt over vandet Med de tusend hjem, Elsker, elsker det og tænker På vor far og mor :,: Og den saganat, som sænker Drömme på vor jord :,:.

2. Norske mand i hus og hytte Tak din store Gud; Landet ville han beskytte, Skönt det mörkt så ud. Alt hvad fædrene har kæmpet, Mödrene har grædt, :,: Har den Herre stille læmpet, Så vi vandt vor ret :,:.

3. Ja, vi elsker dette landet, Som det stiger frem Furet, vejrbidt over vandet Med de tusend hjem. Og som fædres kamp har hævet Det af nöd til sejr, :,: Også vi, når det blir krævet, For dets fred slår lejr :

Björnson.

115. Danska Folksången.

1. Der er et yndigt land, Det står med brede bøge, :,: Nær salten Østerstrand :,: Det bugter sig i bakke, dal, Det hedder gamle Danmark, : : Og det er Frejas sal : :.

2. Der sad i fordums tid De harniskklædte kæmper, :,: Udhvilede fra strid :,:; Så drog de frem til fjenders mėn: Nu hvile deres bene : · Bag höjens bavtasten :,:.

3. Det land endnu er skönt, Ti blå sig søen bælter, :,: Og løvet står så grønt :,:; Og ædle kvinder, skönne mø'r Og mænd og raske svende : · Bebor de Danskes ør : ·

116. Svenska Folksången.

1. Du gamla, du fria, du fjällhöga Nord, Du tysta, du glädjerika sköna! Jag hälsar dig, vänaste land uppå jord, :,: Din sol, din himmel, dina ängder gröna :,:!

2. Du tronar på minnen från fornstora dar, Då ärat ditt namn flög över jorden. Jag vet, att du är och du blir, vad du var. :,: Ack, jag vill leva, jag vill dö i Norden : :!

R. Dybeck.

AAKKOSELLINEN LUETTELO.

LIITE.